

Αθήνα, 10 Ιουλίου 2026

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών

Θέμα: «Αποκλεισμοί και αδυναμίες στη νέα ρύθμιση των 72 δόσεων. Ανάγκη συνολικής αντιμετώπισης του ιδιωτικού χρέους»

Το ιδιωτικό χρέος αποτελεί εδώ και χρόνια ένα από τα σοβαρότερα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα της χώρας. Παρά τις επανειλημμένες προειδοποιήσεις των παραγωγικών φορέων, των επαγγελματικών ενώσεων και της ίδιας της πραγματικότητας της αγοράς, η κυβέρνηση καθυστέρησε αδικαιολόγητα να λάβει ουσιαστικά μέτρα για την αντιμετώπισή του. Η παρατεταμένη αυτή αδράνεια είχε ως αποτέλεσμα χιλιάδες νοικοκυριά, ελεύθεροι επαγγελματίες και μικρές επιχειρήσεις να βρεθούν αντιμέτωποι με τη συσσώρευση νέων οφειλών και με ένα ολοένα αυξανόμενο βάρος χρέους.

Όμως, ακόμη και όταν η κυβέρνηση προχώρησε στη θέσπιση νέων ρυθμίσεων, αυτές αποδείχθηκαν κατώτερες των πραγματικών αναγκών της κοινωνίας και της οικονομίας, καθώς συνοδεύονται από αυστηρούς περιορισμούς, αποκλεισμούς σημαντικών κατηγοριών οφειλετών και προϋποθέσεις που περιορίζουν την πρόσβαση όσων έχουν πραγματική ανάγκη. Αντί για μια ολοκληρωμένη και βιώσιμη λύση στο πρόβλημα της υπερχρέωσης, επιλέχθηκαν αποσπασματικές παρεμβάσεις που δεν αντιμετωπίζουν τη ρίζα του προβλήματος.

Ειδικότερα, στη νέα ρύθμιση των 72 δόσεων αποκλείονται οι ασφαλισμένοι που είχαν ήδη επιδείξει συνέπεια, έχοντας εντάξει τις οφειλές τους σε προηγούμενη ρύθμιση και καταβάλλοντας προσπάθεια να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους. Σύμφωνα με τους όρους εφαρμογής, δεν μπορούν να υπαχθούν όσοι είχαν ενεργή ρύθμιση στις 21 Απριλίου 2026 ή είχαν ήδη ρυθμίσει τις ίδιες οφειλές μέχρι την ημερομηνία υποβολής της αίτησης.

Με τον τρόπο αυτό δημιουργείται ένα σοβαρό ζήτημα ίσης μεταχείρισης, καθώς οι πολίτες και οι επαγγελματίες που είχαν επιλέξει τη ρύθμιση και προσπαθούσαν, παρά τις οικονομικές δυσκολίες, να είναι συνεπείς στις υποχρεώσεις τους, στερούνται της δυνατότητας πρόσβασης σε ένα νέο ευνοϊκότερο πλαίσιο. Η πολιτεία οφείλει να αναγνωρίζει και να ενισχύει τη συνέπεια των οφειλετών και όχι να δημιουργεί την αίσθηση ότι η έγκαιρη ένταξη σε μια ρύθμιση λειτουργεί τελικά ως μειονέκτημα.

Παράλληλα, η κυβέρνηση θέτει έναν ακόμη ουσιαστικό αποκλεισμό. Όσοι έχουν ληξιπρόθεσμες οφειλές που δημιουργήθηκαν από την 1η Ιανουαρίου 2024 και μετά δεν μπορούν να ενταχθούν στις 72 δόσεις, εφόσον προηγουμένως δεν εξοφλήσουν ή δεν υπαγάγουν τις συγκεκριμένες οφειλές στην πάγια ρύθμιση. Στην πράξη, ένας μικρός επαγγελματίας που εξακολουθεί να αντιμετωπίζει προβλήματα ρευστότητας καλείται να

βρει επιπλέον κεφάλαια για να αποκτήσει πρόσβαση στη νέα ρύθμιση, γεγονός που ακυρώνει σε μεγάλο βαθμό τον υποτιθέμενο ανακουφιστικό χαρακτήρα του μέτρου.

Ιδιαίτερο προβληματισμό προκαλεί και το επιτόκιο της νέας ρύθμισης, το οποίο ανέρχεται σε 5,84%. Σε μία περίοδο κατά την οποία μικρές επιχειρήσεις, ελεύθεροι επαγγελματίες και αυτοαπασχολούμενοι εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα ρευστότητας, η επιβάρυνση αυτή αυξάνει το συνολικό κόστος εξυπηρέτησης των οφειλών και περιορίζει την πραγματική αποτελεσματικότητα της ρύθμισης. Η αποπληρωμή των χρεών δεν εξαρτάται μόνο από τον αριθμό των δόσεων αλλά και από το τελικό οικονομικό βάρος που καλείται να αναλάβει ο οφειλέτης. Όσο υψηλότερο είναι το κόστος της ρύθμισης, τόσο αυξάνεται ο κίνδυνος αδυναμίας ολοκλήρωσής της και δημιουργίας νέων ληξιπρόθεσμων οφειλών, αναπαράγοντας τον φαύλο κύκλο της υπερχρέωσης.

Η εικόνα αυτή δεν μπορεί να ξεταστεί αποκομμένα από τη συνολική κατάσταση της ελληνικής οικονομίας. Σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία του IOBE, το συνολικό ιδιωτικό χρέος έχει ανέλθει στα 417 δισ. ευρώ, ποσό που αντιστοιχεί περίπου στο 168% του ΑΕΠ, ενώ οι ληξιπρόθεσμες οφειλές ανέρχονται στα 237,8 δισ. ευρώ. Ιδιαίτερα ανησυχητικό είναι το γεγονός ότι περίπου επτά στα δέκα ευρώ των ληξιπρόθεσμων οφειλών αφορούν χρέη προς την ΑΑΔΕ και τον ΕΦΚΑ. Τα στοιχεία αυτά αποκαλύπτουν ότι, παρά τις κυβερνητικές διακηρύξεις περί ισχυρής ανάπτυξης, αυξημένων φορολογικών εσόδων και υψηλών πρωτογενών πλεονασμάτων, η πραγματική οικονομία και η κοινωνία εξακολουθούν να ασφυκτιούν κάτω από το βάρος των χρεών. Τα δημοσιονομικά πλεονάσματα οικοδομούνται την ώρα που εκατοντάδες χιλιάδες πολίτες και επιχειρήσεις αδυνατούν να ανταποκριθούν ακόμη και στις βασικές φορολογικές και ασφαλιστικές τους υποχρεώσεις.

Η κυβέρνηση, αντί να προχωρήσει σε μια συνολική στρατηγική διαχείρισης του ιδιωτικού χρέους, επιλέγει αποσπασματικές ρυθμίσεις με αυστηρούς αποκλεισμούς, οι οποίες αφήνουν εκτός μεγάλο μέρος των πραγματικά αδύναμων οφειλετών. Έτσι, το ιδιωτικό χρέος εξακολουθεί να λειτουργεί ως μια βραδυφλεγής βόμβα για την οικονομία, την κοινωνική συνοχή και την αναπτυξιακή προοπτική της χώρας.

Επειδή η αντιμετώπιση του ιδιωτικού χρέους αποτελεί κρίσιμη προϋπόθεση για την οικονομική και κοινωνική σταθερότητα της χώρας,

Επειδή οι ρυθμίσεις οφειλών οφείλουν να είναι βιώσιμες, αποτελεσματικές και να παρέχουν πραγματική δυνατότητα επανένταξης στην οικονομική δραστηριότητα,

Επειδή η έκταση του ιδιωτικού χρέους απαιτεί μια συνολική στρατηγική και όχι αποσπασματικές παρεμβάσεις που αφήνουν εκτός σημαντικές κατηγορίες οφειλετών,

Επειδή η βιώσιμη ανάπτυξη προϋποθέτει τη δυνατότητα νοικοκυριών και επιχειρήσεων να απαλλαγούν από το βάρος μη διαχειρίσιμων χρεών και να επιστρέψουν σε παραγωγική δραστηριότητα

Ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός,

1. Για ποιο λόγο αποκλείονται από τη νέα ρύθμιση οι ασφαλισμένοι που είχαν ήδη ενεργή ρύθμιση ή είχαν επιλέξει να ρυθμίσουν εγκαίρως τις οφειλές τους;
2. Προτίθεται η κυβέρνηση να επιτρέψει τη μεταφορά των συνεπών οφειλετών στη νέα ρύθμιση των 72 δόσεων;
3. Πόσοι οφειλέτες αποκλείονται από τη ρύθμιση λόγω ύπαρξης ληξιπρόθεσμων οφειλών από 1.1.2024 και μετά;

4. Για ποιο λόγο επιλέχθηκε ως προϋπόθεση η προηγούμενη εξόφληση ή ρύθμιση των νεότερων οφειλών, γνωρίζοντας ότι αυτή αποτελεί ανυπέρβλητο εμπόδιο για χιλιάδες μικρές επιχειρήσεις και ελεύθερους επαγγελματίες;
5. Εξετάζει η κυβέρνηση τη μείωση του επιτοκίου της ρύθμισης ώστε αυτή να καταστεί πραγματικά βιώσιμη για τους οφειλότες;
6. Ποιο είναι το συνολικό σχέδιο της κυβέρνησης για τη διαχείριση του ιδιωτικού χρέους των 417 δισ. ευρώ και ειδικότερα των ληξιπρόθεσμων οφειλών προς την ΑΑΔΕ και τον ΕΦΚΑ, που αποτελούν περίπου το 70% του συνόλου;
7. Προτίθεται η κυβέρνηση να προχωρήσει σε μία συνολική μεταρρύθμιση που θα παρέχει πραγματική δεύτερη ευκαιρία σε νοικοκυριά και επιχειρήσεις, αντί για αποσπασματικές ρυθμίσεις με αυστηρούς αποκλεισμούς;

Οι Ερωτώντες Βουλευτές

Παναγιωτόπουλος Ανδρέας

Βέττα Καλλιόπη

Γαβρήλος Γιώργος

Καλαματιανός Διονύσιος

Μεϊκόπουλος Αλέξανδρος

Μπάρκας Κωνσταντίνος

Παπαηλιού Γεώργιος

Τσαπανίδου Πόπη

Ψυχογιός Γιώργος